

Lovforslag nr. L 214. Fremsat den 28. februar 1996 af socialministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand, ændring af lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove og ændring af lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven

(Bruttoficering af og midlertidig skatte- og bidragsfritagelse for tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter bistanndslovens § 48)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994, som senest ændret ved lov nr. 1118 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 48, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 omfatter tillige merudgifter i form af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsen fastsættes på baggrund af den pågældendes tidligere bruttoindtægt. Socialministeren fastsætter nærmere regler om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1.«

§ 2

I lov nr. 480 af 30. juni 1993 om ændring af personskatteloven og andre skattelove foretages følgende ændring:

1. I § 10, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »1994«:

», jf. dog stk. 6«.

2. I § 10 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. § 2, nr. 1, har ikke virkning for ydelser, der i perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996 udredes af offentlige myndigheder og institutioner til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 48 i lov om social bistand.«

§ 3

I lov nr. 443 af 1. juni 1994 om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. For perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996 bortfalder pligten til betaling af lønmodtagerbidrag efter § 7, stk. 1, litra c, i lov om arbejdsmarkedsfonde for tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter § 48 i lov om social bistand.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 træder i kraft den 1. januar 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og formål

Tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 har hidtil været en nettoydelse ydet til forældre til et handicappet barn, der, som en nødvendig følge af handicappet, passes i hjemmet, og hvor det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer barnet.

Tabt arbejdsfortjeneste efter § 48 er den sidste egentlige sociale ydelse i bilstandsloven, der endnu ikke udmåles som en skattepligtig bruttoydelse.

Skatteministeriet har pr. 1. januar 1994, bl.a. i forbindelse med bruttificeringen af de øvrige sociale ydelser i bilstandsloven, ændret ligningsloven, således at alle sociale ydelser i bilstandsloven, herunder tabt arbejdsfortjeneste efter § 48, er skattepligtige. Tilsvarende er tabt arbejdsfortjeneste efter § 48 omfattet af bidragsgrundlaget for lønmodtagere m.fl. efter lov om arbejdsmarkedsfonde, der ligeledes trådte i kraft den 1. januar 1994.

Nærværende lovforslag skal således rette op på, at ydelser efter bilstandslovens § 48 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er skatte- og bidragspligtige, mens udmålingen i henhold til bilstandsloven har forudsat, at der ikke var tale om skatte- og bidragspligtige ydelser. Dette gøres dels ved at bruttificere tabt arbejdsfortjeneste pr. 1. januar 1997, dels ved i lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove, at fritage tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 udbetalt i perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996 for beskatning og betaling af arbejdsmarkedsbidrag.

I konsekvens af den foreslåede midlertidige skatte- og bidragsfritagelse har skatteministeren frafaldet kravet om indberetning i medfør af skattekontrollen af de omhandlede tilskud til tabt arbejdsfortjeneste for kalenderårene 1995 og 1996.

Den tabte arbejdsfortjeneste bruttificeres først pr. 1. januar 1997, idet der skal gives kommunerne adgang til at indrette deres administration på beregning og udbetaling af bruttoindtægter i stedet for nettoindtægter.

Ændringer i lov om social bistand

Der tilsigtes med ændringsforslaget ikke realitetsændringer i ydelsen, dvs. hensigten er fortsat, at den pågældende forældre skal have udbetalt, hvad pågældende mister ved at opgive arbejde helt eller delvist for at passe det handicappede barn i hjemmet.

Udgifter, som forældrene sparer ved at passe det handicappede barn i hjemmet, skal fratrækkes den tabte arbejdsfortjeneste efter arbejdsmarkedsbidrag og skat, dvs. i nettobeløbet. De ydelser, der vil kunne fratrækkes den tabte arbejdsfortjeneste, kan være sparede udgifter til transport, sparede udgifter til daginstitution, dagpleje m.v., hvis der i den konkrete situation er en besparelse.

Det bemærkes, at hensigten med den tabte arbejdsfortjeneste er at undgå institutionsanbringelse og sikre, at forældre til handicappede børn fortsat kan leve så normalt som muligt på trods af handicappet, herunder at forældrene har tilnærmelsesvis det samme til rådighed at leve for, som de havde, før de ansøgte om tabt arbejdsfortjeneste.

Udvidelsen af bemyndigelsen i § 48, stk. 3, tilsigter bl.a. at løse de situationer, hvor der af forskellige årsager ikke umiddelbart findes et anvendeligt indkomstgrundlag, dvs. især situationer med selvstændige erhvervsdrivende og personer, der aldrig har haft en indtægt.

Følgerne af en bruttificering af tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 vil, udover en bedre tilpasning til skattereglerne og deraf større klarhed i regelsættet, være, at kommunerne får en lettelse for så vidt angår beregningen af den tabte arbejdsfortjeneste, og at den enkeltes økonomiske situation vil være mere overskuelig.

Ændringer i lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove

Formålet med forslaget er som nævnt at skattefritage tabt arbejdsfortjeneste, som med hjemmel i bilstandslovens § 48 udbetales af offentlige myndigheder og institutioner, indtil Socialministeriet har mulighed for at bruttificere ydelsen gennem en ændring af bilstandsloven. Forslaget omhandler således en midlertidig skattefritagelse for tabt arbejdsfortje-

neste for perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996.

Indtil skattereformen i 1993 var alle ydelser, der udbetaltes af det offentlige i henhold til bilstandsloven, skattefri, jf. den tidligere formulering af § 7, litra j, i ligningsloven.

Ved lov nr. 480 af 30. juni 1993 gennemførtes en skatteomlægning, der bl.a. indebar en bruttoficering af en række sociale ydelser, herunder især kontanthjælp og andre ydelser, der træder i stedet for en løn.

Hensigten med skattereformen var netop en bruttoficering af alle sociale ydelser, der udbetales som erstatning for løn.

Bruttoficering gennemføres ved, at ydelserne gøres skattepligtige samtidig med, at der sker en tilsvarende forhøjelse af de udbetalte beløb.

Ved lov nr. 480 af 30. juni 1993 blev ligningslovens § 7, litra j, udformet således, at skattefriheden alene omfatter ydelser, som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til bilstandsloven til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren.

I henhold til bilstandslovens § 48 kan der således udbetales nødvendige merudgifter, der måtte være for forældrene i forbindelse med forsørgelsen af et handicappet barn under 18 år i hjemmet. De merudgifter, der kan dækkes, er eksempelvis befordringsudgifter, udgifter til særlig beklædning, særlig kost, plejeartikler, aflastningsbistand eller ekstraordinære vaskeudgifter. Alle disse ydelser udbetales som nettoydelse.

Der kan desuden efter § 48 udredes beløb til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Denne ydelse er en erstatning for lønindtægt, og er således ikke omfattet af skattefriheden i ligningslovens § 7, litra j.

Kombinationen af de gældende skatteretlige regler og bilstandslovens regler betyder, at der i realiteten skal ske beskatning af en nettoydelse.

Tabt arbejdsfortjeneste, der således er kommet til udbetaling som nettoydelse efter skattereformens ikrafttrædelse, er dog reelt ikke blevet beskattet, formentlig fordi beløbene er udbetalt som en nettoydelse.

Begrundelsen for, at man gennem lovforslaget har valgt at skattefritage tabt arbejdsfortjeneste, der efter skattereformen er udbetalt ubeskattet, er, at en bruttoficering med tilbagevirkende kraft og en efteropkrævning af skat i vidt omfang slet ikke er mulig. Grunden hertil er bl.a., at udgiften i de fleste tilfælde ikke er udspecificeret, men er konteret sammen med de merudgifter, der iøvrigt udbetales efter bilstandslovens § 48.

Endvidere vil et forsøg herpå medføre en uforholdsmæssig stor administrativ omkostningskræven-

de byrde for såvel de sociale myndigheder som for skattemyndighederne. Desuden vil det påføre modtagerne et unødigt besvær og i nogle situationer, f.eks. hvor barnet er afgået ved døden i mellemtiden, en unødigt psykisk belastning.

Ændring af lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven, og pensionsbeskatningsloven.

Lovforslaget indeholder en midlertidig fritagelse for pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag af de omhandlede tilskud til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996.

Baggrunden for forslaget er, – ud over de ovenfor vedrørende den foreslåede skattefritagelse anførte praktiske og menneskelige hensyn – at der først i forbindelse med bruttoficeringen af de omhandlede erstatninger for tabt arbejdsfortjeneste vil kunne tages højde for, at sådanne udbetalinger pr. 1. januar 1994 skal pålægges arbejdsmarkedsbidrag.

Det ved lov nr. 448 af 30. juni 1993 om arbejdsmarkedsfonde indførte arbejdsmarkedsbidrag indebar bl.a., at lønmodtagere m.fl. fra 1. januar 1994 skal betale arbejdsmarkedsbidrag af vederlag, herunder løn og honorarer, for personligt arbejde i og uden for ansættelsesforhold.

Omstændighederne ved og betingelserne for at modtage ydelser for tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 er af en sådan karakter, at ydelserne er omfattet af lov om arbejdsmarkedsfonde. Blandt de tildelingskriterier, der skal være opfyldt og som er afgørende for bidragspålægelse er, at tilskuddene til tabt arbejdsfortjeneste skal modsvares af en arbejdsydelse i form af pleje, pasning, genoptræning m.v. og at det stilles som en betingelse, at modtageren helt eller delvis har måttet ophøre med anden beskæftigelse.

Modtagerne af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 er således bidragspligtige efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 7, stk. 1, litra c, og ydelserne er omfattet af bidragsgrundlaget efter samme lovs § 8, stk. 1, litra e, dvs. som vederlag for personligt arbejde uden for ansættelsesforhold.

Efter gældende regler skal der herefter svares arbejdsmarkedsbidrag af en nettoydelse, hvilket ikke er sket i praksis svarende til situationen og med samme begrundelse som på skatteområdet.

De øvrige ydelser til dækning af nødvendige merudgifter, som kan udbetales med hjemmel i bilstandslovens § 48, er derimod ikke omfattet af bidragsgrundlaget i lov om arbejdsmarkedsfonde. Der er for disse ydelsers vedkommende tale om dækning af særlige omkostninger forbundet med forsørgelse,

pasning, pleje, transport m.v. af handicappede børn i hjemmet, der ikke modsvares af et arbejdskrav.

Forslaget om midlertidigt af fritage tilskud til tabt arbejdsfortjeneste for bidragspålæggelse retter den konstaterede uoverensstemmelse mellem bilstandsloven og lov om arbejdsmarkedsfonde. Med virkning fra 1. januar 1997, når bidragsfritagelsen bortfalder, vil der for så vidt angår ydelsesniveauet med den foreslåede bruttoficering af ydelsen være taget hensyn til, at der fra og med dette tidspunkt er bidragspligt.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene om midlertidig skatte- og bidragsfritagelse, indebærer intet egentligt bagudrettet provenutab, dvs. for årene 1994-1996, da udbetalingen til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er udmålt under forudsætning om skatte- og bidragsfrihed.

Der skønnes at være ca. 2600 helårspersoner, som modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. De skønnes efter de gældende regler at modtage ca. 157 mill. kr. i tabt arbejdsfortjeneste efter § 48 (pl 1997).

Forslaget om bruttoficering af ydelsen skønnes at medføre en årlig offentlig merudgift på ca. 1 mill. kr. i 1997 og i hvert af de følgende år. Merudgiften skyldes, at der skal fratrækkes 1 mill. kr. mindre i besparelse fra den udbetalte erstatning som følge af en ændret forældrebetaling til daginstitutioner. Der skønnes at blive en merudgift til udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på ca. 115,7 mill. kr. i 1997 og på 111,4 mill. kr. i 1998 og i hvert af de følgende år. Merudgiften til udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste modsvares af et tilsvarende skatteprovenu. Der er desuden skønnet en merudgift på 1,5 mill. kr. som følge af, at der ikke længere skal fratrækkes en besparelse vedrørende boligsikring. Denne merudgift modsvares af en tilsvarende merindtægt vedrørende boligsikring.

Merudgifter ved en bruttoficering af tabt arbejdsfortjeneste efter § 48. Mill. kr. (1997 -pl)

	1997	1998	1999	2000
udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ...	115,7	111,4	111,4	111,4
skatteindtægt	÷ 115,7	÷ 111,4	÷ 111,4	÷ 111,4
reduceret fradrag - boligsikring	1,5	1,5	1,5	1,5
merindtægt - boligsikring	÷ 1,5	÷ 1,5	÷ 1,5	÷ 1,5
reduceret fradrag - daginstitution	2,0	2,0	2,0	2,0

merindtægt

dag- institution	÷ 1,0	÷ 1,0	÷ 1,0	÷ 1,0
merudgift ialt	1	1	1	1

Oversigt over merudgifter ved en bruttoficering af tabt arbejdsfortjeneste efter § 48, fordelt på stat, kommune, amt, kirke.

Mill. kr. (1997- pl)

	1997	1998	1999	2000
stat (inkl arbejdsmarkedsbidrag)	10,9	13,1	13,1	13,1
kommuner	15,0	12,8	12,8	12,8
amtskommuner	÷ 23,4	÷ 23,4	÷ 23,4	÷ 23,4
kirkeskat	÷ 1,5	÷ 1,5	÷ 1,5	÷ 1,5
ialt	1	1	1	1

De økonomiske konsekvenser er fordelt mellem stat og kommune med halvdelen til hver, bortset fra skatteindtægter samt indtægter til daginstitutioner: Daginstitutioner finansieres 100% af kommunerne.

Skatteindtægterne er for samtlige år fordelt på grundlag af de kommunale skatteprocenter i 1996, hvor den gennemsnitlige primærkommunale skatteprocent er 19,67 procent, mens den gennemsnitlige amtskommunale skatteprocent er 10,73 procent. Statskatten er forudsat til 11,8 procent i 1997 og 9,8 procent i 1998 og i hvert af de følgende år samt et arbejdsmarkedsbidrag på 8 procent for samtlige år. Kirkeskatten udgør 0,7 procent.

De økonomiske konsekvenser er forhandlet med de kommunale parter.

Forslaget skønnes at betyde en lettelse i kommunernes administration af den tabte arbejdsfortjeneste, idet beregningen af den enkelte ydelse efter en bruttoficering vil være forenklet.

Socialministeriet vil i forbindelse med vejledning af kommunerne om bruttoficeringen pr. 1. januar 1997 oplyse om den samtidigt indtrådte skatte- og bidragspligt samt om indberetningspligten efter skattekontrolloven. Forslaget vurderes på denne baggrund ikke at have administrative konsekvenser for Told * Skat.

Erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsmæssige eller miljømæssige konsekvenser.

Forhold til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Tabt arbejdsfortjeneste til pasning af handicappet barn i eget hjem ydes efter bilstandslovens § 48, stk. 1. Ydelsen ydes i dag som en nettoydelse, der beregnes i forhold til, hvad pågældende havde til rådighed forinden overgangen til tabt arbejdsfortjeneste.

Efter forslaget vil ydelsen fra den 1. januar 1997 skulle beregnes som en bruttoydelse, men i øvrigt efter samme kriterier som hidtil. Beregningen skal således stadig tage udgangspunkt i, hvad pågældende havde til rådighed forinden overgangen til tabt arbejdsfortjeneste.

Efter forslaget bemyndiges socialministeren til at fastsætte retningslinier for beregning af tabt arbejdsfortjeneste for f.eks. selvstændigt erhvervsdrivende eller personer, hvor der ikke tidligere har været et indkomstgrundlag.

Til § 2

Med det nye stk. 6 indføres skattefrihed for tabt arbejdsfortjeneste, der udbetales i medfør af bilstandslovens § 48 for perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996, i lighed med den skattefrihed, der gælder for de øvrige ydelser, der udredes med hjemmel i paragraffen. Ændringen skal kompensere for, at ydelsen ikke blev bruttoficeret i forbindelse med skattereformen, som det var tilfældet med andre sociale ydelser.

Til § 3

Forslaget indeholder bestemmelsen, der fritager tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter bilstandslovens § 48 for bidragspligt i perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996.

Til § 4

Efter lovforslagets § 4 træder dele af loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Den del af loven, der omhandler ændringer i skattelovgivningen og lov om arbejdsmarkedsfonde, har virkning for ydelser, der af offentlige myndigheder og institutioner udredes til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 48 i bilstandsloven i perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994, som senest ændret ved lov nr. 1118 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 48, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 omfatter tillige merudgifter i form af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsen fastsættes på baggrund af den pågældendes tidligere bruttoindtægt. Socialministeren fastsætter nærmere regler om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1.«

§ 48, stk. 3. Socialministeren fastsætter nærmere regler om tilskud til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1.

§ 2

I lov nr. 480 af 30. juni 1993 om ændring af personskatteloven og andre skattelove foretages følgende ændring:

1. I § 10, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »1994«: »», jf. dog stk. 6«.

2. I § 10 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. § 2, nr. 1, har ikke virkning for ydelser, der i perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996 udredes af offentlige myndigheder og institutioner til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 48 i lov om social bistand.«

§ 10. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1-7 har virkning fra og med indkomståret 1994. Ved opgørelsen af, om skatterne overstiger 78 pct. af indkomsten efter personskattelovens § 19, stk. 2-7, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 22. oktober 1992, tages for indkomståret 1993 hverken hensyn til udbytte eller aktieindkomst eller hensyn til skat af udbytte- eller aktieindkomst. Skatten af udbytteindkomst eller aktieindkomst for 1993 nedsættes heller ikke efter personskattelovens § 19, stk. 2-7, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 22. oktober 1992.

Stk. 3. § 8 har virkning fra og med indkomståret 1994. Fuldt skattepligtige personer, der ved udgangen af indkomståret 1993 er fyldt 67 år, er dog fortsat berettiget til nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m.v. for indkomståret 1994 og følgende år efter reglerne i 3-5. pkt. For indkomståret 1994 udgør rentenedslaget det samme beløb, som den berettigede har fået beregnet for indkomståret 1993. For indkomståret 1995 udgør rentenedslaget det for indkomståret 1993 beregnede beløb nedsat med 700 kr., for indkomståret 1996 nævnte beløb med 1.400 kr., for indkomståret 1997 nævnte beløb nedsat med 2.100 kr. og for indkomståret 1998 det for indkomståret 1993 beregnede beløb nedsat med 2.800 kr. For indkomståret 1999 og senere indkomstår indrømmes der ikke nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m.v.

Stk. 4. § 9 har virkning for overskud, der opspares i indkomståret 1996 og følgende indkomstår.

Stk. 5. Ved beregning af skat i et dødsbo efter virksomhedsskattelovens § 19, stk. 1, fo-

retages 65.000 kr.-fradraget først i overskud, der er opsparet før indkomståret 1996. Et eventuelt resterende fradrag foretages i overskud, der er opsparet for indkomståret 1996 eller senere.

§ 3

I lov nr. 443 af 1. juni 1994 om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* For perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996 bortfalder pligten til betaling af lønmodtagerbidrag efter § 7, stk. 1, litra c, i lov om arbejdsmarkedsfonde for tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter § 48 i lov om social bistand.«

§ 4. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-11, og § 2, nr. 2, har virkning for 1995 og senere år.

Stk. 3. § 1, nr. 13 og 19, har virkning for fratrædelsesgodtgørelser, efterbetalinger, efterløns- og pensionslignende ydelser, der udbetales fra og med den 1. januar 1995, samt fratrædelsesgodtgørelser m.v., der udbetales før den 1. januar 1995, men vedrører en periode efter denne dato.

Stk. 4. § 1, nr. 12, har for bidragspligtige omfattet af § 7, stk. 1, litra a, i lov om arbejdsmarkedsfonde virkning fra og med 1. januar 1994. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af bidrag opkrævet indtil lovens ikrafttræden hos personer, der ikke er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, stk. 1, litra a, c eller j.

Stk. 5. § 1, nr. 18, 25 og 26, og § 2, nr. 1 og 3, har virkning fra og med 1. januar 1994.

Stk. 6. Den i § 1, nr. 34, foreslåede § 13 A, stk. 2, samt § 3 har virkning fra og med den 1. oktober 1994. Skatteministeren kan dog fastsætte et tidligere virkningstidspunkt.

Stk. 7. For perioden 1. januar til 31. december 1994 bortfalder pligten til betaling af lønmodtagerbidrag efter § 7, stk. 1, litra a for oplæringsydelse efter § 15 i lov om kommunal aktivering, jf. lovbekendtgørelse nr. 8 af 5. januar 1994.